

nemlig at Motorafgiftens Formaal bør være, at Motorkøretøjet betaler den Skade, det forvolder Landevejene, og derfor er det naturligt, at den Vogn, der slider mest paa Vejene, maa betale mest. Nu har imidlertid en Række Erhverv indstillet sig paa det nuværende Afgiftssystem og regner med en Rentabilitet, som vil blive ganske forrykket, hvis det foreliggende Lovforslag om Motorkøretøjer m. m. vedtages, og dette vil bringe Erhvervene i store økonomiske Vanskeligheder. Jeg har derfor store Betæneligheder ved at gaa med til det foreslaaede Afgiftssystem og maa paa mit Partis Vegne tage alt muligt Forbehold overfor det. Jeg maa ogsaa nære Betænelighed ved den Favorisering af Luksuskørsel, som Lovforslaget indeholder. Jeg erkender, at Motorkøretøjet nu væsentligt benyttes som Nyttekøretøj, men de smaa Udgifter, der nu kan køres for, frister naturligvis ogsaa den jævne Befolkning til at køre mere i Automobil end strengt taget nødvendigt. Jeg skal her henvise til den mægtige Stigning i Køretøjernes Antal ude omkring i Landdistrikterne og ogsaa til de saakaldte Lillebilers Antal i Byerne, hvilket vidner ikke alene om en Overklasseluksus, men ogsaa om den jævne Befolknings Trang til hurtig Befordring og Bekvemmelighed, der ligger paa Grænsen af Luksus. Jeg finder ogsaa, det er urimeligt, at den mere end særdeles velhavende Del af Befolkningen med de store og dyre Vogne, men med en forholdsvis mindre Kørsel, faar betydelige Lempelser gennem dette Lovforslag paa Bekostning af Nyttekørselen.

Lovforslagets Bestemmelser om Vægtafgiften kan jeg i Princippet tiltræde, idet jeg forbeholder mig i Udvalget at fremsætte saadanne Ændringsforslag, der nødvendigvis gøres af min Stilling til Spørgsmaalet om Gummi- og Benzinafgifterne. Hvad Benzinafgiften angaar, bryder den højtærede Trafikminister jo fuldstændig med Fler-tallet i det Udvalg, som den forrige Minister for offentlige Arbejder havde nedsat. I sin Fremsættelsestale var Ministeren jo i nogen Grad selv betænkelig derved og karakteriserede Forslaget som et Eksperiment. Men den ærede Ordfører for Venstre (Hedelund) er imidlertid gaaet meget stærkt ind for Benzinafgiften. Efter at jeg har gjort mig bekendt med det før nævnte Udvalgs Betænkning, er jeg ikke blevet overbevist om Benzinafgiftens Fortræffelighed, men jeg er paa den anden Side heller ikke en saa afgjort Modstander af den, at jeg ikke vil kunne lade mig overbevise. Der har jo ogsaa været Tale om en Benzinafgift ved

tidligere Revisioner af Motorloven, medens jeg har været Medlem af Tinget, og heller ikke ved de Lejligheder har vi kunnet lade os overbevise om denne Afgifts Fortræffelighed, og de samme Betæneligheder, der var fremme den Gang — det var jo ikke ret mange — er ogsaa kommet frem med Styrke ved denne Lejlighed. De omtales i Udvalgets Betænkning, som jeg i høj Grad vil henstille til ærede Medlemmer at gøre sig bekendt med, og gaar ud paa, at det maa anses for særdeles vanskeligt at drage en bestemt Grænse mellem Benzin og andre anvendelige Brændselsstoffer. Mod disse Betæneligheder anføres det, at det ikke kan betale sig at anvende andet end Benzin. Ja, det kan man dog vist ikke være sikker paa. Men der anføres endvidere, at ogsaa den Mulighed har man garderet sig imod, idet en saadan Benyttelse skal anmeldes, hvorefter der skal svares Afgift paa anden Maade, saaledes som det er foreslaaet i Lovforslaget: efter Vægt. Men det bliver sikkert mere end vanskeligt at kontrollere saadanne Lovovertrædelser. Som en anden Indvending mod Benzinafgiften fremføres den naturlige, at det vil være urimeligt at beskatte Benzin, der benyttes i andet Øjemed end til Motorkørsel, og der er derfor ogsaa i Lovforslaget en Række Bestemmelser om Refusion af Afgiften paa Benzin, der benyttes i forskellige Erhverv. Den ærede Ordfører for Venstre omtalte ogsaa dette Spørgsmaal og nævnte bl. a., at den Benzin, der blev benyttet til Fiskeri og Skibsfart, var ikke undtaget fra de almindelige Regler om Afgiften. Og der kan jo ogsaa være andre Erhverv, som har Brug for Benzin, og som det vilde være urimeligt at beskatte, naar Formaalet med en Benzinafgift er at skaffe Midler til at imødegaa det Slid, som Motorkøretøjerne foraarsager paa Vejene. Som det vægtigste Forsvar for Benzinafgiftens Indførelse her i Landet foruden den formentlige Retfærdighed anføres, at man i Sverige benytter denne Afgiftsmaade og ligeledes i en Række andre Stater, f. Eks. Amerika. Og det er naturligvis altid et Forsvar: naar store fremskredne Lande kan benytte en saadan Afgiftsmaade, maa der ogsaa være Muligheder for, at vi kan gøre det her i Landet. Men der er ogsaa andre Lande ude omkring i Verden, som f. Eks. England, som man i denne Forbindelse i høj Grad bør se hen til. I England har de i 10 Aar haft en Benzinafgift, men har forladt den nu. Englænderne har jo Skyld for at være praktiske Folk, og naar de gennem en saa lang Aarrække som 10 Aar